

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XLI. (64.) évf.

Vol. 41. (64.) No. 3-4.

1989. 3-4. sz.

PASKAI LÁSZLÓ ESZTERGOMI BÍBOROS-ÉRSEK AMERIKÁBAN MAGYAR CSERKÉSZEK KÖZÖTT

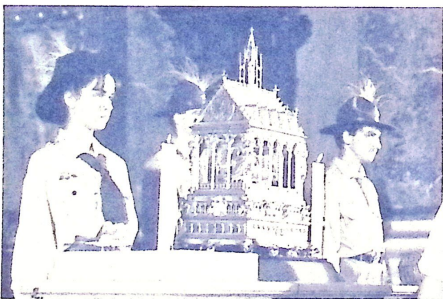
Paskai László bíboros, esztergomi érsek a külföldi Magyar Cserkészszövetség vezetőihez beszél a garfieldi (USA) cserkészházban.

Paskai László bíboros szentmiséje a passai Szent István magyar plébániatemplomban, USA-beli látogatása során.

A magyar bíboros a garfieldi magyar cserkészek egy csoportjával.

Két kép az 1989-es budapesti Szent Jobb körmenetről. Az új magyarországi cserkészet fiataljai komoly szerepet kaptak az ünnepségeken. (G.P. Csicsery felvételei, Oakland, Kalifornia.)

EGY ÚJ PARANCSNOK GONDOLATAI-GONDJAI

Amerikában voltam. Hogy is kerültem én oda? Igen-igen... úgy volt, hogy én leszek a parancsnok... De még valami hiányzott... Egy tisztítábor!... És elérkezett annak is az ideje! 1989. augusztus 10-től augusztus 20-ig 10 napot töltöttem a Fillmore-i erdő fái alatt, a Sik Sándor cserkészparkban. Boldog lehetek, hálás lehetek, hogy ez megvalósult. És az is vagyok!

Történelmi időket élünk. Változások történnek odaát Magyarországon... És ezek a változások a magyar cserkészetet is érintik.

1989 januárjában hivatalosan megindult a cserkészmozgalom Magyarországon, 40 éves kényszer-szünet után. Mit is jelent ez? Óriási eredmény! Nekikezdenek. Az idő megvan hozzá, a hely is, ember is, kedv is... Csak egy valami hiányozna... kiképzett vezető!

Így került Fillmoreba, különböző magyarországi városokból, 26 tisztjelölt.

Volt közöttük olyan, aki már január óta vezetett csapatot, és így valamennyi tapasztalattal került kö-zénk. Ezzel szemben olyan is volt, aki a cserkészet-ről csak nemrég kezdett valamit hallani.

A vezetőkar célja tiszta volt végig: a mintát akarta megmutatni. Azt, amit az emigrációs magyarok csináltak az alatt az idő alatt, amíg Magyarországon nem volt szabad. Annnyi használnak fel ebből a mintából a magyarok, amennyi az ő realitásuknak megfelel.

Még a repülön odafele azon gondolkodtam, hogy majd hozok vissza sok-sok jó ötletet más országok-ból való cserkészeknek a munkájából... Ez nem valósult meg. Inkább mi („nem magyar magyarok”, ahogyan a vezetőkar nevezett minket, hogy megkülönböztessen) adtunk ötleteket, tanácsokat, mi meséltük el tapasztalatainkat. Amint odaértem és lát-tam a helyzetet, észrevettem, hogy velünk („nem magyar magyarokkal”) nem nagyon fog foglalkozni a kiképzőkar. Olyanról kell majd beszélnie, ami va-lakinek, aki már több éve cserkész, evidens. De mindjárt észrevettem azt is, hogy érdemes. Jó érzés volt látni, hogy mennyire lelkesednek és csak há-lásak tudnak lenni azért, hogy mi, emigrációs ma-gyarok, továbbvitük a cserkészetet és még hozzá 40 év után olyan helyzetben vagyunk, hogy meg is tud-juk osztani velük tapasztalatainkat.

Egyszer, az egyik előadás alatt, arról volt szó, hogy mi legyen a feladata egy olyan cserkészeknek, akiből őrsvezető lett, de nem kapott őrsöt. Az egyik magyarországi felugrott: „Keressen magának!” Szomorú lettem nagyon, még pedig azért, mert a mi jelenlegi helyzetünkre gondoltam. Ilyenféle lehetősé-g, hogy egy őrsvezető magának őrsöt szerezzen, nincs megadva nálunk. Az az igazság, hogy kevesen vagyunk. Ne engedjük meg azt, hogy még keveseb-ben legyünk. Ez csak és kizárólag tőlünk függ. Mindnyájunk feladata.

Haynal Edith cst.
39. lcses. pk.

Egy beszámolóból:

GONDOLATOK EGY CSEKÉSZMÉRFOLDKÖNÉL

... csak azt a nagyszerű érzést szeretném nektek leírni, amit ez a két tábor (a Fillmore-i tiszti és az eibisbergi segédítzti vk. — Szerk.) bennem ébresztett. Míg az európai vk.-n Pannik inkább a fiatalabbakkal (bakfisok, kamaszok) találkoztak, az ő élményüket Panni tudná jobban leírni, de én 26 felnőtt cserkészvezető-jelölttel voltam együtt 15 intenzív napon keresztül. Aki végzett már kiképző tá-bort, tudja, hogy ez a 26 ember semmiben sem különbözik azoktól a cserkészektől, akikkel akár Cam-pos do Jordao-ban — Buenos Airesben — Német-országban együtt szoktunk táborozni! Ugyanaz az idealizmus, ugyanaz a jóhumorú hozzáállás a gya-

korlati cserkésztábori élet nehézségeihez, ugyanaz a nótázó kedv, ugyanaz az igyekezet mindent jól el-sajátítani, ami a fiatalokkal való foglalkozáshoz kell, ugyanaz a nagy, szent elhatározás, hogy a ránk bí-zott fiatalokkal „jó munkát” fogunk végezni. És ez számomra kimondhatatlanul nagy élmény volt! Hogy 26 fiatal felnőtt, aki az elmúlt évtizedeket a „szocialista” Magyarországon élte le, s én, aki ugyan-czt az időt nyugaton, mennyire egyformán tudunk gondolkodni, mennyire egyformán tudunk imádkoz-ni! És mennyire egyformán tudunk magyarok lenni!

Pillerné Tirczka Éva csct.

MEGÜNNEPELTÜK A PAX TING JUBILEUMÁT

A külföldi Magyar Cserkészszövetség megrendezte a leánycserkészet egyetlen világtalálkozójának, a Pax Tingnek ötvenéves jubileumát az USA-beli Sik Sándor cserkészparkban július 2-a és 9-e között. Hajdanában a nagy csemény 6000 lány részvételével, 28 országból, 1939 nyarán történt meg Gödöllőn, a volt királyi vadaskertben. Mivel a cserkészet csak most éled újjá Magyarországon, így a lányoké is, a nagy évforduló megünneplésére nem vállalkozhatott. A nyugati magyar lánycserkészek feladata volt az emléktábor megszervezése.

Az emléktábor parancsnoka Gaydáné Dolesch Melinda volt, ő vezette a szervezést. Legközelebbi munkatársai az első között Thurner Klára, Doleschné Dósa Mária, Friedrichné Strada Mária, Bócsayné Böör Klára, Mészárosné dr. Vareska Andrea, Pelleré Farkas Ildikó, Shermanné Csűrös Mária és sokan mások voltak. A tábor kiadott Velemjárója hatvanál több nevet sorol fel!

Gyakran mentek levelek a világ minden tájára. Felvették a kapcsolatot a Leánycserkészek Világszövetségével is, aztán a Gödöllőn megjelent országok leánycserkészeteivel, a menekült cserkészetekkel, a működő magyar csapatokkal és felkutatták a Gödöllőn részt vett magyar nőkből, akiket csak tudtak.

Mindenesetre, akik megjelentek a Sik Sándor cserkészparkban ünnepelni, szebbnél szebb élményekben részesültek. Virág és szép táborkapuk fogadták őket. Az utakon a félvszázaddal ezelőtti leányvezetők neveit hirdették a jelzőtáblák. Utcat kapott erre az alkalomra Lindenmayer Antónia, Zimmermann Rózi, Almásy Etelka, Teleki Blanka és mások. Az altáborok pedig a magyar leánycserkészet történetének egyes állomásairól voltak elnevezve. A 10-12 éves lányok altáborra a Parad nevű kapta, ahol 1928-ban a Leánycserkészek Világszövetsége megalakult. A tábort itt Dala Irén vezette. A 13-14 évesek közössége Gödöllőről kapta nevét és Harkay Ágnes volt a parancsnoka. A 15 éves felüliek táborának nevét Fillmore adta, ahol „a magyar cserkészet szíve” dobog. Horváthné Gráber Jutka volt a parancsnoka. A fiatal felnőttek és a már teljes korú hölgyek altáborának parancsnoka Lamperth Zoltánné, Cecília volt. A tábor Teleki Blankáról, a magyar nőnevelés egyik nagy úttörőjéről volt elnevezve. Ennek az altábornak idejét már nem

gyakorlati cserkész munka töltötte ki: nem ügyességek és néprajz, mint a fiatalabb korcsoportokét, hanem konferenciák, komoly mai problémák megvitatása. A programot itt Solymosiné Böör Dóra vezette Vizsolyi Szuszával.

Az általános napirend a megszokott nagytábori rendhez állott közel. Minden nap reggelén jelszóval hívták fel a lányok figyelmét egy-egy kötelességükre. Sorba véve: a Pax Ting lány jókedvű, jót tesz, magyarul beszél, lelkes, figyelmes, összetartó. Az első nap jelszava „Isten hozott!” volt, amellyel Anna főhercegnő Gődöllőn fogadta mint fővédnőnő a táborozókat: „Isten hozott! — kiáltjuk felétek ősi köszöntésünk szerint, mert aki hozzánk jön, azt mi mindenkor Isten küldöttjének tekintjük.” Az utolsó napon „Isten veled!”-del búcsúztatta Fillmore a lányokat. Ez nem csak arra vonatkozott, hogy épségben érjenek haza, hanem arra is, hogy cserkész munkájuk során a jövőben is Isten szándéka szerint dolgozzanak!

Minden napnak megvolt a maga témaköre: tábori munkák, természetjárás, kirándulások, főzés a szabadban, betegápolás, elsősegély, tábori higiénia, kézügyesség és természetesen magyarságismeret, néprajz. Ennek oktatásában igen szépen szerepelt a magyarországi vendégművész, Kobzos Kiss Tamás.

Képviseltette magát a táboron az amerikai, kanadai, észt, lett és ukrán cserkészet, a lengyelek meglepetése pedig nem leányküldöttség volt, hanem öt daliás lengyel fiú, lányaink igazi öröme!

Budapestről két hölgy érkezett a táborba, akik ötven éve Gödöllőn táboroztak az első Pax Tingben: Nóti Lászlóné, Janka néni és dr. Reich Lajosné, Márta néni. Igen boldogok voltak, hogy ennyi magyar lányt hallottak a messzi Amerikában magyarul beszélni és sok-sok magyar népdalt énekelni. Elhozták üdvözlését Almásy Etelkának, aki egyedül él még az ötven éve előtti „nagyok” közül. Kedves levélben üdvözölte a tábort George Bush, az Egyesült Államok elnöke is, a posta pedig emlékelegzővel látta el a Fillmoreból küldött leveleket.

Ó igen, férfiak is voltak a táborban. Ők végezték a lányoknak nem való nehéz munkát és ellátták a rendőri feladatokat.

Aki részt vett, újabb élménnyel gazdagodott. Jó munka volt.

MINDENFELŐL

Az argentinai csapatok élvezetes és sikeres körzeti akadályversenyt vettek részt, amelynek egyik érdekessége az volt, hogy az akadályok között csak kajakkal volt szabad közlekedni! A kezdők persze vizesek lettek, de mivel jó idő volt, meg is száradtak minden újabb kajakba ülésig az egyes állomásokon. A versenyt a 39-es lányok Hóvirág őrse nyerte.

Az ottani csapatok nagyon szeretnek kirándulni.

A Los Angeles-i öregcserkészek levélíró kampányt indítottak az ősszel képviselőik között, akik Washingtonban az ő kerületeik küldöttjei. Levelükben azt kérték a honatyáktól, hogy erőlyesen lépjenek fel a kormánytól a Románia népeit, de különösen az erdélyi nemzetiségeket sújtó népiirtás és falurombolás ellen. Olyan képviselőket, akik eddig teljesen elhanyagolták ezt a problémát, személyesen is felkerestek.

Kaliforniában a 8. sz. Juliánus Barát cserkészcsoport 1989-ben ünnepelte fennállásának harmincadik évfordulóját! A munka lelkesen folyik. Fogadalom és ígértétel volt a csapatban ismét. — A Los Angeles-i csapatokból tíz fiatal szerzett a nyáron Fillmore-ban őrsvetetői képesítést. Gratulálunk!

Milyen a Pax Ting leány?

Magyarországi küldöttség a Pax Tingre.

MEGJELENT
A KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA
1990-es évkönyve!

Az évkönyv tanulmányokat, elbeszéléseket, vallásos írásokat és költeményeket tartalmaz a KMV hasábjairól ismert íróktól és költőktől.

Ára: 8 USA dollár plusz 1 dollár portó.

MEGRENDELHETŐ
a KMV Könyvosztályán:
P.O. Box 2464, Youngstown, Ohio 44509
Telefon: (216) 799-2600; FAX: (216) 799-3335

LAJOS BÁ HAZAMENT...

Lapzártakor kaptuk a lesújtó hírt, hogy a külföldi Magyar Cserkészszövetség mindegyese,

JÁMBOR LAJOS CSCST.

hosszú szenvedés után elhunyt Torontóban, Kanadában.

A második világháború végétől kezdve szolgálta hűségesen és megszakítás nélkül cserkészetünket. Sokféle magas tisztséget töltött be mindenki által szeretve. Áldásos tevékenységére legközelebbi számunkban méltó keretek között visszatérünk.

Isten veled, Lajos bá!

NAGY SIKERT ARATOTT AZ ELSŐ EURÓPAI AKADÁLYVERSENY

Ez volt az első, és csak az tudja, milyen jó volt, aki ott volt, az AKI-n, amelyet külföldi cserkészünk I. kerülete rendezett.

Ami „Amiban” már a régi izgalmas tradíciókhoz tartozik, hogy egyszer egy évben a keleti parti csapatok őrsei időt és távolságot megvetve útra kerekednek, „csak” azért, hogy részt vehessenek az AKI-n, az Európában még izgalmas újdonság volt.

Közvetlen a nyári szünidő előtt ment ki a meghívó: Cserkészek, „AKI” lesz! Mi a csuda? Akadályverseny! Sokan még azt sem tudták, hogy ezt eszik vagy isszák, és még hogy készülni is kell.

A mainzi és heidelbergi cserkészvezetők és róve-rok vállalták, hogy két korosztálynak pályát készítenek. A kerettörténet, Gárdonyi Géza: Láthatatlan ember-e képződerőnek bőven adott teret. Zéta életét követvén a pályakészítők nekiálltak. Rovás-írási levelek, beutazó vízum a hun birodalomba, jelmezek, ij-nyíl, mind készültek a résztvevők számára. A meghívók, telefonok hívták, csalogatták a cserkészeket az ismeretlen újhoz.

Az akadályverseny terepének a festői Odenald (Németország) egyik táborhelyét szereztek meg. Dombok, erdő, patak és tó, minden jó megvolt, ami kellett.

Egyre sereglének hun vitézek, udvari hölgyek, szerzetesek, marcona harcosok, ki Münchenből, ki Heidelbergből, ki Bécsből, ki Mainzból, ki Stuttgartból; összesen 14 óra jelent meg 6 csapatból. És micsoda felkészülés! A rövid előkészületi idő ellenére minden csapat és minden óra kitért magáért. Pajzsok, buzogányok, udvari öltözetek, kardok, lándzsák, főkötők, prémekek és minden, amit csak lehet Attila udvarában képzelni.

Mire mindenki befutott, be is esteledett. A fátylak úgy látszik, egy kicsit benedvesedhettek. De seba, mert utána annál nagyobb kedvvel mutatta be mindegyik óra hunkori tábori éjszaka. Attila és Isten kardja több kiadásban is szerepelt, vitézek és udvarhölgyek elmondták messzi országok hunkori híreit. Az estét meghitt istentisztelettel zártuk.

A nagy AKI-napon nyertünk egy órányi időt, mert ez éjjel állították át az órát a téli időszámításra. Ezért hajnalok hajnalán kelhettünk, az állomások ennél is korábban, és így jó időben indulhattak az első órák.

Ütközben minden óra bemutathatta leleményességét, összetartását, ügyességét és tudását. A hunidőben elmerülve tökféjjel viaskodni, kalmároktól

Első akadályverseny Európában! (Keretszem: Gárdonyi G., Láthatatlan ember).

szabadulni, az íjat jól kezelni, Réka királynőt megvigasztalni, Enikőt fedél alá tenni, és és... Egyik élmény a másik után. A néma vitéz, akiről kiderült, hogy csak az ungar nyelven néma, vagy a sámán, aki megzargatta az ügyetlen vitézeket... Le kellett Attila királyt rajzolni és és és...

Nem is árulok el mindent, mert vagy ott voltál, akkor tudod, ha meg nem, akkor gyere Te is a következő AKI-ra!

Petrus, az odenwaldi manó

1991-BEN LESZ A XVII. VILÁGJAMBOREE

A jamboree házigazdája Dél-Korea Cserkészszövetsége lesz 1991. augusztus 8-tól 16-ig, a Soraksan National Park területén, amely a rövid előzetes értesítés szerint „rendkívül szép hegyes terület, körülbelül 130 mérföldnyire (210 km-nyire) Szöultól, az ország fővárosától”. Égbenyűlő hegyromok, szédítő völgyek, vízesések, patakok váltakoznak a park területén. Ősi pogány templomok vannak a közelben, köztük az egyik Kr. e. 653-ból. A rendező koreai cserkészek a szokott változatos programot ígér, és nagy súlyt akarnak helyezni a népek és egyes cserkészek testvériségének növelésére.

MAGYAR CSERKÉSZEK TALÁLKOZÁSA MAGYAR CSERKÉSZEKSEL

Leány öv.-képző és leány mintatábor Eibisbergben.

Nagy izgalommal és várakozással indult egy vídám cserkészsereg 1989. júl. 23-án a budapesti Déli-pályaudvarról Ausztriába. A MCSSZ lehetővé tette számunkra, hogy részt vegyünk az 1989. évi cserkészi Vezetőképző Táborban.

Sok-sok év után először utazhattak magyar cserkészek cserkészgyenruhában már Budapestről táborba, hogy bemutatkozzanak, mint a hazai cserkészet képviselői. Az itthoni tapasztalataink és nagy lelkesedésünk alapján bíztunk abban, hogy megfelelnünk a követelményeknek is.

Rögtön napnyugtán indultunk Pestről és zuhogó esőben érkezünk meg Gleisdorfba, ahol kedves vendéglátóink vártak ránk és szállítottak bennünket a festői környezetben lévő táborba.

Az első tábori üzenet hatvanan ültünk körül cserkészek, mindannyian Magyarországról érkezünk. Másnap került sor a vk. tábor írásbeli és szóbeli felvételi vizsgára, melyeknek témája magyar földrajz és néprajz volt. Gyakorlatban is vizsgáztunk a Tanítvány, a Szemfüles és a Tinódi próbából. Nem tudtuk, hogy milyen felkészültségűek kinti cserkésztestvéreink, de úgy tűnt, hogy a felvételi vizsgák akadályát csapatunk elég jól vette.

Vizsgáink után érkeztek az I. kerületi cserkésztestvéreink, akikkel benépesült az egész tábor. Az altáborok saját körletükbe költöztek, ekkor kezdődött meg az igazi tábori élet, az őrvezető- és segéd-tiszt-képzés.

Reggel fél 8-kor a reggelihez szükséges élelmiszer felvételezése és reggeli után 8:30-kor körletszemle volt. Zászlófelvonáskor a napiparancsban megkaptuk azoknak a tábori építményeknek a listáját, melyeket a következő napi körletszemlére el kellett készítenünk. (Erre a munkára többnyire tábori után volt csak időnk. Éjfél után táborcsend kezdődött, így baltát, fűrészt, csákányt nem használhattunk.) Ezután kezdődtek el az előadások, melyek azokról a cserkészvezetői ismeretekről szóltak, amelyekre a gyakorló vezetőknek napi munkájukhoz feltétlenül szükség van.

Ilyenek voltak pl.:

A vezetés eszközei — előadó: dr. Gryaneus Péter

Magyarságtudat; tábori munkák — Rottár Viktor bá

A vezetés módszerei — Gémes Pál
Kiscserkész — Gémes Réka néni
Lélektan — Gémes István bá
Öntudatos kereszténység — Kozma atya
Rajmunkaterv; néprajz — Koréh Ika
Csomózás; jeladás — Arató László
Elsősegély — dr. Irmey György
Térképészet; természetismeret — Kailbach Ferenc és Nagy Miklós

Bohnár Gábor, a Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnöke is tartott előadást a magyar cserkészet történetéről. Ő sajnos csak vendégként érkezett a táborba Surján Laci bával. Jó volt látni őket, a két, vagyis az egy magyar cserkészet elsőszámú vezetőit. Nem beszélünk róla, de mindannyian nagyon örülünk annak, hogy mégis létrejött egyszer ez a nagy közös táborozás.

Az ebédet és a vacsorát őrönként hárman főztük, több-kevesebb sikerrel. A két hétig tartó állandó esőzés nem kedvezett igazán a szabad tűzön való főzésnek, de azért cserkész a cserkész, hogy ne ismerjen lehetetlent. Az étkezésekre meg kellett hívni kiképzőinket is, így szegények azt ették, amit mi főztünk. Nem mertem megkérdezni tőlük, hogy szerintük melyikünk van nehezebb helyzetben. Örömmel állapítottuk meg a tábor végén, hogy azért mindenki életben maradt.

Az őrön belül a tisztségek naponta változtak, így mindenkinek ki kellett venni részét a tábori munkából és a főzésből.

A tábori üzenet, amely este 9-kor kezdődött minden alkalommal más őr rendezte. A tűz után megszé-
széltük annak levezetését és a bemutatott programot. „Daltól hangos” volt „erdő, mező, berek”.

Gyönyörű népdalokat tanultunk és tanítottunk, az együtt-énekés minden örömeivel. Itt döbentem rá, hogy milyen nagy és sokrétű a magyar cserkészek családja. Itt volt Piller Emese Braziliából, aki a rákosfalvi első őrvezetői tanfolyamon és a börszönyi őrvezetői táborban segített nekünk. Viktor bá, akivel a szentgyörgyhegyi fogadalmótételen barátkoztunk össze. Gémes Réka néni, aki Palival látogatott meg bennünket a börszönyi őr. táborban. Petrussal a Szegedi Cserkészkiállításon futottunk össze még februárban, amikor az őr. tanfolyamok programjait megbeszéltük. Kozma atya, aki Pécsen a Tezei Találkozóon kötött barátságot a sashgyi cserkészekkel. Konthur Zoli és Adrienn, akikkel a Budapesti Tavasz Fesztiválon találkoztunk. Konthur Mari néni-vel együtt vettünk részt a Szegedi Cserkészkiállítás megnyitásán.

Köszönjük a lehetőséget, az anyagi és erkölcsi segítséget és reméljük, hogy az elkövetkező időben az itthoni táborainkban mi is vendégül láthatjuk a külföldi, de szívükben igazán magyar cserkésztestvéreinket.

Sokat tanultunk, barátságokat kötöttünk és a sikeres vizsga leckeönyvével a tarsolyunkban igyekszünk hasznosítani a táborban nyert ismereteket. Budapest, 1989. szeptember 28.

Sütő Zsuzsa st.
543-as „Csaba Királyfi” cs.cs.

EGY MAGYARORSZÁGI FOLYÓIRATBÓL

Igen nagy élményben volt része annak a 60 magyarországi fiatalnak — köztük evangélikusoknak is —, akik idén július 25-től augusztus 5-ig a Graz melletti hegyekben részt vehettek a külföldi Magyar Cserkészszövetség vezetőképző táborán.

Amíg itthon nem lehetett cserkészkedni, a kinti magyarok szervezhették újabb és újabb csapataikat — így nyugaton tovább élt és virult a cserkészmozgalom.

Most, amikor már újból alakulhatnak csapatok idehaza is, ók az újrakezdésünkben akartak segíteni. Mégpedig azzal, hogy az Európa országaiból összegyűlt kb. 160 magyar cserkész között ilyen sok óhazai fiatal is velük lehetett.

Egy nagy létszámú tábor önmagában is élmény, de a körülmények sem voltak akármilyenek. Jóval 1000 méter feletti magasságban, nappal 10 fok, éjjel fagypontra körüli hőmérsékletű, esős vagy havas időben zajlott a tábori élet, folyt a kiképzés. Az állandó hideg miatt napközben is gyakran iszogattunk forró teát. Egyik este a táborüzemet is hősé-
ben álltuk körül. Éjszakánként a sátrunkban nem egyszer süllyedt 0 fok alá a hőmérő higanyszála. (No

persze nem szalmazsákokon aludtunk, hanem hálózsákokban.)

A résztvevőket több, egymástól távoli altáborra, ezen belül külön fiú- és lánytáborra osztották aszerint, hogy őrvezetőnek vagy segédtisztnek készültek-e.

Noha a napirend nagyjából egyforma volt, az altáborokban egymástól függetlenül folyt a munka. A napot közös áhítattal kezdtük, utána torna, zászlófelvonás, majd reggeli következett. (Természetesen a sátorszemle sem maradt el.) Délelőttönként elméleti előadásokat hallhattunk mindarról, amit egy cserkész őrvezetőnek tudnia kell (a cserkészzet története, a gyerekekkel való bánásmód, néprajzi ismeretek stb.). Közben pihenésképpen gyakorlati feladatokat kellett teljesítenünk (csomózás, tereptan, elsősegélynyújtás). Ebéd után egy kevéske szabad időt is kaptunk, amikor is „szabad volt” sok mindenben tevékenykednünk. Nagyon szerettük a népdaltanulást. Vacsora után minden este táborüzenet redeltünk — sokszor esőkabátban —, mindig valamilyen előre megbeszélte téma alapján, a kijelölt 2-3 résztvevő vezetésével. A nap zászlófelvonással ért véget.

Táborozás Eibisbergen.

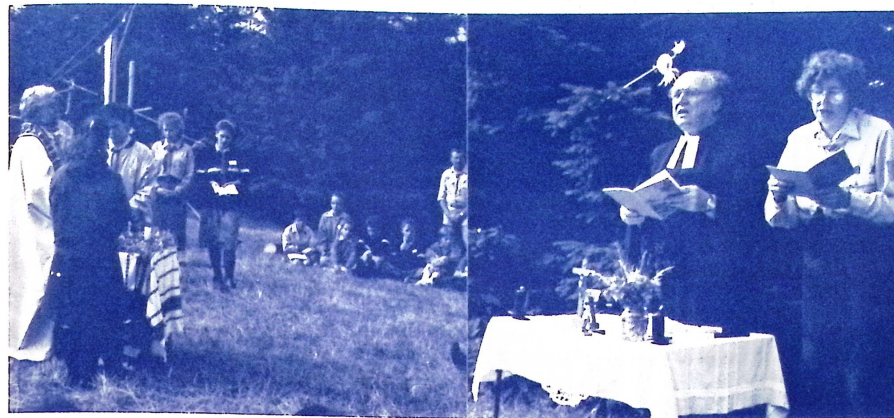
Késő este abban a nagy sátorban, ahol az előadások folytak, készülhettünk, tanulhattunk, hogy a megszerzett ismereteket itthon majd tovább tudjuk adni.

Hazaérkezésünk után sok tapasztalattal gazdagodva foghattunk hozzá a szervezőmunkához. Azóta már alakult néhány evangélikus cserkészcsapat is Magyarországon. Közülük a Fásori Gimnázium csapata a legismertebb, de egyre több gyülekezetben kezdik a cserkészmunkát.

Azókat, akiknek gyülekezetében még nincs csapat, de szívesen cserkészkednének, szeretettel várjuk a MEVISZ csapataiba, hogy az ott szerzett ismereteket saját gyülekezetükben kamatoztathassák.

Némethy Márta őr.

(„Evangélikus Élet” — 1989. december 24.)

A katolikusoknak szentmise, a protestánsoknak istentisztelet Eibisbergen.

HÍREK A JUBILEUMI TÁBORRÓL

A „Jubi 90” — ahogy röviden nevezik — a kanadai Ontário tartomány Orono nevű községének közelében lesz, a magyar Loyola-parkban.

Keretmesége: Szent István országa.

A gazdag program legnagyobb érdekklódre számító része a vetélkedő sorozata. A szellemi vetélkedők közt lesz szavalóverseny, szónoklatverseny, népdalverseny, népmeseverseny és táborúztatási verseny.

A cserkészstudományok versenyei: csomózás, jeladás, elsősegély, becslés és „sárkányeresztés”. — Jó felkészülést kívánunk mindenkinek!

Az igazi tájékoztatót a csapatparancsnokok kapják, részben már meg is kapták.

Cserkészek, fiúk és lányok! Ha valami részletre kíváncsiak vagytok, parancsnokotokat kérdezzétek meg és — figyeljétek a cserkészotthon hirdető táblájára kitűzött tudósításokat!

HAZAMENT...

1989. október 30-án Bécsben elhunyt 91 éves korában

GRÓF RÉVAY ISTVÁN

Cserkészszövetségünk Nagytanácsának hosszú időn át volt elnöke. Temetése november 9-én volt. A gyász-szentmisén a külföldi Magyar Cserkészszövetséget a bécsi magyar cserkészek képviselték zászlaikkal és impozáns koszorúval.

A 105. sz. Kanadai Magyar Öregcserkészcsapat Hunyadi Mátyás Munkaközösségének SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA, 1989 december

Az öregcserkészek angol nyelvű könyvakciójára (AKA) megkezdtek a gyűjtést. Eddig közel háromszáz névre szóló kérélevelet küldtünk ki. A mai napig tekintélyes összegű adomány érkezett be: 3,390 dollár.

Az Amerikai Erdélyi Szövetség 37 drb. könyvet adományozott kb. 515 dollár (beszerzési) értékben. Rendben megkaptuk és köszönettel nyugtáztuk.

Bejelentésünkhöz híven, a pénzt nem mi kezeljük. Minden beérkező adományt időnként átutalunk az Egyesült Magyar Alapnak, ahol is külön számlára kerül. Ebből az alapból fizetik a könyv és postai számláinkat. Ugyancsak az E.M.A. küldi ki a jövedelmi adóelmérvényeket. Az Egyesült Államokból érkező adományokat a Magyar Cserkészszövetség kezeli ugyanígy. Legalább három havonként nyilvánosan, a magyar újságokban számolunk el.

Köztudomású, hogy a cseh, oláh, szerb kormányok, észak-amerikai egyházaik, egyszerű munkás bevándorlók, illetve szervezetek óriási összegeket költöttek a nyugati kormányok és közvélemény meggyőzésére, már jóval az Első Világháború előtt. Sikereiket, sőt országaikat ennek az aránylag kicsi anyagi áldozatnak köszönhették. A szlovák propagandát ma is a Román István nevű multimilliomos hagyatékából pénzelik s szíjták a magyar gyűlöletet,

míg a csehek a Bata család támogatja erősen. A román kormány pedig a New Yorkban létesített Romanian Library című szervezetten keresztül árasztja el egész Amerikát, főként az egyetemek könyvtárait és politikusokat tonnányi propagandával.

Az 1867-es kiegyezés óta, az egymást követő magyar kormányok úgyszólván csak egyben hasonlítottak egymáshoz: nemzeti érdekeinket szolgáló, nyugati propagandára nem költöttek semmit. A jelenlegi kormány sem különösebben. November-december hónapokban sok időt töltöttem a pesti minisztériumi előszobákban abban a reményben, hogy egy olyan ország, amely közel húsz billió dollárt fordított el a szénprogramra, Jamburgra, Tengizre, Bős-Nagyarosra stb., talán tudna áldozni valamit a könyvközpontokra is. Nem is kértem sokat, csak egy közönséges tank árának 5-10 százalékát. Azt sem pénzben, hanem könyvekben. Január végéig ígért választ valaki, aki megértette, miről van szó. Csak a főnököt kell meggyőznie... Amíg élünk, remélünk...

Las Angeles komoly munkát végez. Tőlük kaptuk nemrég az OCLC keretén belül található egyetemi könyvtárak felmérését. Ez szépen kiegészíti a szelektív felmérésünk eredményeit. A két felmérés

a külföldi magyarság legnagyobb hosszútávú felvilágosító akciójának (AKA) szilárd statisztikai alapját képezi.

A Holló 19. száma, a 18. számhoz hasonlóan, 1400 példányban kerül szétosztásra. Barátaink leg többje a január táján megjelenő 20. számmal együtt kapja meg postán. A csapatok, tisztek, segéd tisztek, öregcserkészek szintén a 20. számmal, a Vezetők Lapjával együtt kapják, februárban. Remény van arra, hogy Calgary, Edmonton öregcserkészei helyi sokszorosítással kapják kézhez a Hollót. Los Angeles öregcserkészei a legközelebbi összejövetelen szintén helyi sokszorosítással kapják kézhez. Winnipegben és Vancouverben ez már Bernatsky Anikó, Androvich Ildikó, illetve Huff István jóvoltából megtörtént.

Úgyancsak Huff István jelenti Vancouverből, hogy október 12-én megalakították a helyi öcs. csapatot. Tizenegy taggal kezdtek, s Tusko Csaba est. vezetésével havonta egyszer találkoznak. A vancouveriek példamutató, angol nyelvű magyar felvilágosító munkájáról részletes beszámolót olvashatunk a Holló 20. számában.

Jó Munkát!

Hunyadi M. Öregcserkész Munkaközösség

EGY MAGYAR „AJATOLLAH”

„Magyarok mindenütt!” — régi a felkiáltás, de gyakran halljuk ma is, valahányszor elénk bukkann a földgolyón egy honfitársunk ott, ahol nem várjuk.

Így került elő — nem is olyan régen — Tomori Pál neve. Nem azé, akit Kisfaludy Károly énekelt meg Mohács című költeményében: „Tomori! büszke vezér! mért hagytad el érseki széked; — Nem halt volna hazánk díszé, virága veled.” Akiről most írni szeretnék, nem az 1526-ban elesett kalocsai érsek, csupán névrokona, egy újabb Tomori Pál, aki szintén katolikus főpap, Simoto címzetes püspöke.

Most csak röviden emlékezzünk meg róla és reméljük, hogy majd jobban is megismerhetjük.

A múlt évben jelentkezett levél útján a Magyar Cserkészszövetség központjában. Megírta, hogy mint diák, szombathelyi cserkész volt, most pedig a római Szentszék apostoli vizitátora a Közép-Keleten és — nem a forró Arábiában lakik, hanem Svédországban, egy kis városban, onnét jár hivatalos útjaira, mindenképpen „meleg” helyzetekben forogva. A múlt év novemberében pl. így írt: „... szeptemberben és októberben vizitációs úton voltam a Kö-

zép-Keleten. Volt alkalmam a szíriai „katonai képzőiskola” mindennapi exodusát átvészelnem, s ugyanakkor abban a kétes „megtiszteltetésben” volt részem, hogy semmit sem tudó török városatyák megtettek „ajatollah”-nak, miután szerintük egy püspöknek ez a muzulmán cím jár ki. Láttam a Yedikula erősen megrongálódott tornyait, felelevenítettem történelmünk nagyjainak ott töltött éveit. Valahogy sikerült „becserkészennem” Szíria és a jó öreg Anatólia hegyes-völgyes vidékeit.”

Tomori püspök atyánk megilletődéssel értesült arról, hogy Magyarországon újra megindult a cserkészmozgalom. Szeretne azzal is, meg velünk, külföldi magyar cserkészekkel is szorosabb kapcsolatba kerülni. Úgy tervezi, hogy ha ideje engedi, meglátogatja az idén jubileumi táborunkat Európában vagy talán Kanadában, Oronóban.

(Jegyzet: A konstantinápolyi Yedikula magyar neve „Héttorony”, amely a török birodalomnak évszázadokon át hírhedt börtöne volt. Sok magyar hős raboskodott benne, akiket Magyarország 150 éves megszállása idején vetettek fogságba. Legismertebb magyar rabjuk Török Bálint volt.)

MAGYARORSZÁGI CSERKÉSZHÍREK

1989-ben először volt hosszú évek után Szent Jobb-körmenet augusztus 20-án Budapesten! A történelmi eseményből az újjászülött magyarországi cserkészet is kivette a részét. Az Oakland (Kalifornia) városából az ünnepre látogatába érkezett Csicsery György két felvételt mutatjuk be a második oldalon.

✦

A megalakult szombathelyi III. cserkészkerületben a hozzánk befutott levelek szerint több nagyszabású cserkészavatás és fogadalmötlet volt. Néhányan a dátumát is megtudtuk: szeptember 27-én Sárvaron 28 cserkész, október 11-én Jákón 43 fiú és lány, október 22-én Szombathelyen 28 fiú és lány, november 5-én Zalaszentgróton 13 fiú és lány (mind örsvezetőjelölt), november 11-én Szombathelyen 23 fiú jegyezte el magát a cserkészzel. Az első szombathelyi avatásra soproni cserkészcsoportok is érkeztek, akik énekszóval meneteltek végig Szombathely utcáin az állomárról az avatás helyére.

A nyugati határ közelében lévő csapatok állandó kapcsolatot tartanak Ausztriában mind a magyar, mind az osztrák cserkészzel.

✦

Levél érkezett Magyarországról valakinek Kalifornia. Néhány sort érdemes idézni belőle:

„Pár napja beszéltem telefonon Zolival (San Franciscóból) és említettem neki az utolsó cserkészgyűlés történetét, ami nagyon érdekelt. Megkért, hogy írjam le neki, amit meg is ígértem. Ehhez kellene egy-két adattal kiegészítened, amikre nem emlékszem pontosan. (1948-ban történt. — Szerk.)

A történet így szól: Valahol az Örmösvölgy utca (?) környékén az iskola udvarán a pap és az úttörő parancsnok jelenlétében bejelentetted a felsorakozott csapatnak a cserkészet feloszlását. Kérdésedre, hogy ki akar az úttörőbe lépni, senki sem jelentkezett. Ki akar a szívgárdába lépni kérdésedre viszont az egész sor egy lépéssel előre lépett. Utána a cserkészjelvényeket összeszedted és a könnyes szemeket látva bejelentetted: 'Ne búsljatok fiúk, fogunk még ezekkel a jelvényekkel avatni is!'

Zoli fel akarja használni a san-franciscói roverképzősök anyagában ezt a történetet, és valószínűleg megírják a cserkészújságnak is. Elküldöm vele a Te cserkészkalapos képed meg az én kiscserkész-dísz-örséges képed (Teleki sirjánál), hogy több hitelességet adjon a 'story'-nak.”

✦

Magyarországon egymásután alakulnak a cserkészcsapatok. Némelyiknek története megkapó. Ilyen

például 724-es Kossuth Lajos csapat Dunavarsányban történt újjalakulása. A csapat 1942-47 között működött utólag. Megható pillanat volt, amikor a volt csapatparancsnok-helyettes átadta az eredeti díszes zászlót, amelyet még 1947-ben készítettek. A csapatot a helyi katolikus és a református egyház közösen szponzorálja.

CSERKÉSZET A KISPAPOK KÖRÉBEN

A mai fiatal nemzedék csak hírből ismeri a cserkészmozgalmat. Ez alól nem kivétel a kispapság sem. Ez a bizonytalan ismeret mégis eléggé bizonyított ahhoz, hogy az ifjúsági mozgalmak újjáéledése idején az egri kispapok is komoly érdeklődéssel forduljanak a cserkészet felé. A tanév vége felé meghirdettünk egy megbeszélést az érdeklődő kispapok számára. A téma kb. ez volt: alakítsunk-e cserkészcsapatot a szemináriumban, és ha igen, akkor mi ennek a célja?

Elég hamar sikerült tisztázni azt, hogy a szemináriumi cserkészcsapatra azért van szükség, mert a kispapok ráéreztek arra, amit jómagam meggyőződéssel vallok, mint egykori és mai cserkész: nincs még egy ifjúsági mozgalom, amelyik hasonló eredményességgel tudna foglalkozni az ifjúsággal, mint a cserkészet! Ha egy pap — ma még kispap — komolyan készül arra, hogy ifjúsági nevelő legyen, keresve sem találhat jobb keretet erre a nevelőmunkára, mint a cserkészetet!

Végülis abban állapodtunk meg, hogy a nyár végén háromnapos tábort szervezünk, ahol egy kicsit magunk is eljártunk, hogyan is zajlik a táborban a cserkészet. Közben pedig találunk időt az elvi kérdések megbeszélésére is.

Szörényi atya jóvoltából a paradízfürdői egyházközségi üdülőben vertünk tanyát. Igaz, kevesen is voltunk, mindössze 8-an jöttünk össze a megbeszélés időpontban és így a ház kisbuszával vonultunk ki a tethelyre. A kis létszámot az magyarázta, hogy a szokásos zsúfolt nyári programok kimerítették a kispapokat. Annnyit így is meg tudunk beszélni: tisztelet az öreg cserkészeknek — de a cserkészmozgalmat a fiatalokkal kell megindítani.

Én a magam részéről azt teszem hozzá: ha megalakul a kispapság körében a cserkészcsapat, az meg fog látszani a szemináriumon is. A cserkészet alapvető emberi értékeket hordozó és építő életforma. Ezekből az értékekből pedig mindenkinek csak haszna származik.

Rektor atya

MAGYAR CSERKÉSZET A FELVIDÉKEN

Megalakult Dunaszerdahelyen a Csehszlovákiai Magyar Cserkészszövetség előkészítő bizottsága. Először 4-én pedig már „országos találkozó” rendeztek, amelyre több magyarlakta szlovákiai városból gyűltek össze érdeklődők, akik részt akarnak venni a szervezésben. Meghívták Bodnár Gábort is, a külföldi Magyar Cserkészszövetség üv. elnökét.

Bodnár Gábor visszatérve Amerikába, garfieldi otthonába, több fontos részletet mondott el két városban, Komáromban és Dunaszerdahelyen szerzett élményeiből.

Komárom volt az első állomás, ahol a csehszlovákiai magyarok világszerte ismert vezetőjével, dr. Duray Miklóssal találkozott. Duray az ottani magyarok Együttélés nevet viselő politikai mozgalmának programjával indul az első szabad képviselőválasztáson. Az ügyvezető elnök fölkereste Komáromban a felvidéki magyar cserkészt „nagy öregjét”, Bíró Luciánt, a 93 éves, nyugalmazott bencés gimnáziumi igazgatót. Aztán Dunaszerdahelyre utazott. Az ottani cserkésztalálkozóról elmondta, hogy nagy öröme és megnyugvására két idősebb résztvevőn kívül a résztvevők huszas-harmincas éveikben járó férfiak és nők voltak. Természetesen neki is fel kellett szólnia. Beszédében a csehszlovákiai magyar cserkészt gazdag hagyományaira emlékeztetett. A fiatal hallgatóság nagy érdeklődéssel figyelte mondanivalóját, többek között a „kandersteigi egyezményről”, amelyet Teleki Pál és Molnár Frigyes kötött magyar részről. Az egyezmény a huszas évek végétől lehetővé tette a Csehszlovák Cserkészszövetségben belül önálló magyar alszövetség szervezését. Azokban az években a felvidéki magyar cserkészek Boeska sapkát viselhettek! Így vettek részt a gödöllői világjamboreen is 1933-ban. Szlovákia területén már 1932-ben, 12 városban 1200 magyar cserkész volt.

Elmondta azt is Bodnár Gábor, hogy 1938 és 1944 között élni kapcsolat alakult ki az anyaországi és a felvidéki csapatok között. Kiderült, hogy mindkét oldalon voltak olyan eredeti ötletek, amelyeket bárhol lehetett alkalmazni. Leghíresebb és talán legnépszerűbb újdonság volt a „Három sashatár” próba, amelyet úgy állt meg a fiú, hogy 24 órát egyedül töltött el az erdőben, a táboron kívül, böjttel. Egy másik felvidéki kezdeményezés kapcsolat keresése volt a falu népével, elsősorban a fiatalokkal. Jólal előbb kezdték, mint Magyarországon a regős cserkészek.

Bodnár Gábor természetesen Budapesten is járt európai útja során. Ott találkozott majdnem mind-

egyik új hazai cserkésztszettel abból a huszonhatból, akik tavaly nyáron az Egyesült Államokban, a Sik Sándor cserkészparkban nyerték el képesítésüket. Ezek az új tisztek lelkesen és eredményesen dolgoznak otthon. Egyikük, aki református lelkész és öt gyülekezetet kell ellátnia, arra is talál módot, hogy hetenként átjárjon cserkészcsapatot szervezni Szlovákiába, az egyik határmenti magyar mezővárosba! Ott a helybeli lelkész és a plébános közösen vállalták magyar cserkészcsapat megalakítását!

Még néhány jó hírt hozott az ügyvezető elnök. Először is azt, hogy Budapestről már ezer példányt juttattak el a Felvidékre azokból a cserkészkönyvekből, amelyeket mi itt nyugaton használunk. Másik híre: nemrég még aggódunk, hogy ha Csehszlovákiában teljes lesz a vallásszabadság, a magyar katolikusok „árván” maradnak, mert a sokáig betöltetlen püspöki székeket valószínűleg nem magyarokkal töltik majd be. Istennek hála, a három új szlovákiai püspökből egy, a besztercebányai magyar: Balázs Rudolf, és Nagyszombat egyik új segédpüspöke is magyar ember. Végül még egy vigasztaló hír: Bodnár Gábor Komáromban is, Dunaszerdahelyen is csak magyar beszédet hallott az utcán. A sokat üldözött felvidéki magyarok újra használhatják nyilvánosan is anyanyelvüket, „szájkosár nélkül”.

A Magyar Cserkészszövetség
Sajtóhivatala

George Bush, az USA elnöke magyarországi látogatása előtt fogadta az amerikai magyar társadalom több vezetőjét, hogy meghallgassa véleményüket tervezett útjáról. A kép baloldalon Bodnár Gábor a külföldi Magyar Cserkészszövetség üv. elnöke látható, közvetlenül Bush elnök mellett pedig (kissé hátrább) Nt. dr. Bertalan Imre, Nagytanácsunk egyik tagja, a Magyar Református Egyület elnöke.

14-ES CSAPATTÁBOR — 1989 JÚNIUS 17-25.

Megint sikeres volt csapattáborunk. Bár kevesen voltunk, a gondos előkészület, a sok tervezés és a lelkes vezetők sikeressé tették.

A chicagói Hunyadi Mátyás vegyes csapatból is részt vett 5 fiú. Így összesen volt három és fél óra és a vezetői kar, ami egy beszerző-konyhafelelősből, három segédtszökből és a parancsnokból állt. A törzs azonban nem nyaraló klub volt, hanem ők is kivették részüket a mindennapi munkából, pl. konyhás óra, órségállás stb. A tábor így mindenki részére farsztó, munkát igénylő, de élményteljes volt.

A tábor helye az Allegheny National Forest U.S. Forest Service „Loleta” táborozó helyén kitűnő volt részünkre, hiszen gyalog távolságra volt hegy, víz és erdő. Több apró tavacska is csillogott a környéken, és maga a táborhely egy patak mentén lévő gyönyörű fenyőerdőben állt. Minden este a patak zúgása altatott el. Medvék is voltak a környéken, ezért vigyáztunk az ételtárolással.

A program gondosan ki volt tervezve, és így érdekes volt a cserkészek számára. Nyilaztunk és kis csoportokban lelkiismeretes felügyelet alatt 22-es puskával is lőttünk, amit igen élvezett mindenki. Valamennyien végigmentünk egy iránytűpályán, amelyen kötéldíh-akadály is várt ránk. Veszélyes folyó-sodrás miatt nem engedélyezték az úszást, így a tervezett fürdésből nem lett semmi.

Tisztálkodási szempontból azonban egyszer a jól bevált „schlauch” módszert alkalmaztuk: fürdőruhában sorakozó, egy segédtszöb lelocsolt mindenkit gumicsővel, utána szappanozás, majd csőből öblítés. Így gyorsan, de gondosan elintéztük a tömegzuhanóyozást.

Az erdész által rendezett munka is jó program volt. Az egyik raj végigyalogolt egy négy mérföldes (több mint 6 km) ösvényszakaszon szemetet szedve és tisztogatva. A másik raj pedig egy 200 méteres új ösvényszakaszt épített. Nagy élmény volt, mert mindenki „U.S. Forest Service” (USA Erdészet) sárga sisakot viselt közben.

Kenuzásra is jutott idő: egy közeli tavon kenu-pólió játszottunk, amivel a gyors kormányzást és csónakkezelést tanultuk. Fijeli játékokat is játszottunk, így a cserkészek megszokták a mozgást a sötétben, aminek során a magabiztosságuk fejlődött.

Az eső is beleszólt programunkba: három napig egyfolytában esett. Felvettük az esőkabátot, módosítottuk a programot, és ment az élet tovább. Ab-

ból a szempontból jó volt, hogy a cserkészek látták, hogy esőben sem áll meg az élet. Azonban a harmadik nap végén már minden erőnket össze kellett szedni még ahhoz is, hogy mosolyogni tudjunk. Szerencsére kisütött a nap, és ezzel a jókedv is megjött. Neki is álltunk rögtön egyet focizni a sárban.

Az esős idő meghozta később az árvizet is, amelyből nagy élmény lett, bár közben igen izgultunk. Fél óra alatt annyira emelkedett a víz, hogy ha nem tettük volna odébb a sátrakat, bizony a tábor felét elvitte volna. Már arra is készültünk, hogy szükség esetén összehajolunk és magasabb területre menekülünk, de apadt a folyó szintje.

A sok eső miatt majdnem elmaradt a hét csúcspontja is: a portya. Tudtuk, hogy ez fontos program és szükséges megtartani nehézségek árán is, de azért emberteleneke se voltunk: hólyagos, víztől kiszívott lábak, amelyek három napja vizes bakancsban álltak, nem lettek volna éppen alkalmasak a tehercipelésre. Ez komoly gondot okozott a vezetőknek. De a láb-szemle alatt mindegyik cserkész kijelentette, hogy még hólyagos lábbal is végigmegy a portyán. Nem is voltak olyan rossz állapotban a lábak.

Így a portya sikerült; jó élmény volt mindenki számára. Mint mindig, az őrök nagyon jól összehajoltak, és az őrvezetők a felelősségvállalást tanulták. Mindegyik őr egyedül táborozott egy-egy ki-

Az új pittsburghi csapat bethlehemes játékot mutat be.

sebb tónak a partján. Igen szép táborhely volt mind-egyik. Az egyik ős medvenyomot látott, a másik pedig valódi medvét kb. 50 méter távolságra.

De nemcsak élményteljes és érdekes volt a tábor; bár az élmény is fontos, mégsem az a cserkészlet lényege. Nevelési szempontból is sikerült a tábor. Egyedül láttuk el magunkat; felváltva az aznapi konyhás ős vagy mindegyik ős külön-külön főzött. Hidat építettünk, amely az összmunkára tanított. Az őrseg fontos szerepet töltött be, mert vigyázott a táborra éjjelente: mégiscsak medve-körmök voltak, és aki kilógott a hálósákból vagy a sátorból álom közben, azt betakarták az őrök. Az árvíz éjjelen pedig az őrseg figyelte a folyó szintjét és rögtön ébresztette volna a parancsnokot, ha emelkedett volna.

A tábori emlék: mindegyik ős kapott egy nagyobb darab bőrt, amelyen rovásírással „másokkal szemben gyöngéden, magammal szemben szigorúan” volt ráírva. Ezt felvágtuk, és mindenki egy ilyen bőr karkötőt viselt, hogy emlékezzen a jel-szóra.

Napi jelszavak: A cserkész ahol tud, segít. — Légy akkor is magyar, ha nem lát senki; légy akkor is keresztény, ha mindenki lát. — Légy ura akaratodnak és szolgálja lelkiismeretened. — Becsüljük meg, ha szó helyett tetteket látunk. — Ember tervez, Isten végez. — Bolond lyukból bolond szél fúj. — Másokkal szemben gyöngéden, magammal szemben szigorúan. — Minden jó, ha a vége jó.

Így élményben, programban, de főképpen nevelésben sikeres volt a 14-es csapattábor.

Sz.E.

PAX TING — a Parád altábor bevonul a zászlófelvonásra.

HJA, AZ MÁSI!

Ismeritek a latin közmondást, amely szerint, ha ketten végzik el ugyanazt a dolgot, az már nem ugyanaz? „Az már mási!”

Ez onnan jutott eszünkbe, hogy a külföldi magyar cserkészkönyvek Magyarországon való megjelenése után sokfelé írtak róluk ismertetést meg kritikát; mellettük is, ellenük is, pártolót is, elítélőt is. Megemlékezett róluk többek között, az 1947-ben betiltott Magyar Cserkészszövetség örökébe lépő ifjúsági szervezet egyik folyóirata is. A bíráló szerint egyik külföldön írt könyvünk, A magyarországi cserkészlet története „a pozitív és negatív megnyilvánulások tárgyilagos elemzése” helyett nem több, csupán „szocializmusellenes elfogultság, a cserkészlet múltja egyes árnyoldalainak elhallgatása és mentegése”. Tegyük itt fel néhány kérdést. Ugye, az úttörő mozgalom a szocialista rendszer szülötte, és ugye annak ideológiáját van hivatva támogatni? Miért nem találjuk az ifjúságnak írt könyveikben még nyomát sem rendszerük bírálatának? (Pedig éppen manapság lenne ilyen írnivaló!) — „Hja, az mási!”

Cserkész-kézikönyveink kritikája sem kíméletes ebben az ismertetésben. „Hiba lenne (...) azt hinni, hogy a cserkészpróbák rendszere ideológia és politika mentes lenne. Az ajánlott magyar cserkésznevelés egyrészt mélyen vallásos világnézeti irányultságú... Másrészt a nemzeti romantika tudatos építésére törekszenek.” Ez így van, ezt nem is tagadjuk. Eleink azért hozták létre a cserkészletet, hogy ezt hirdessük, hogy isten- és emberszerető, hazafias nemzedékeket neveljünk. Ha ezeket a célokat kivesszük a mozgalmából, az nem cserkészlet többé, hanem egyszerűen semmivé válik. Aki bíráló cikkében kifogásolta világnézetünket, az szövege értelméből kivehetően az ateizmus és a nemzetköziség ideológiáját vallja, mert hiszen nincs ateista istenhívó és nemzetközi hazafi. Vagyis a vele egy hitet vallóknak is megvan az ideológiája és politikája, csak hogy azt lehet, azt szabad! — „Hja, az mási!” (Sz. P. A.)

MAGYAR EMLÉKEK FELSŐ-AUSZTRIÁBÓL 1948-BÓL

A külföldi magyar cserkészlet történetét dokumentáló anyag egyre bővül. Újabb és újabb képek, írások jutnak el a szövetség központjához cserkésztestvéreinktől és pártfogóinktól a világ minden tájéről. Sokszor csak apró részletek, amelyek azonban hűen elénk állítják egy-egy csapat vagy kíváncsora magyar közösség mindennapi életét.

Nemrégiben egyik elhunyt cserkésztestvérünk, Kiss József hagyatékából küldött szép válogatást az özvegye, Olga. Elsőnek a felső-ausztriai Wels magyarainak cserkésznapjait vesszük kézbe, 1948 püsnkösdejéről. Szerepelt a nap programján szentmise, protestáns istentisztelet, cserkészszázlószentelése (a helybeli „IV. Béla” csapata), a hősi sírok megkoszorúzása, díszvacsora és díszelőadás, amelynek nyolc pontból álló programja is olvasható a sárguló, gépelt lapon. Az írásból megtudjuk a műsor szereplőinek névsorát is. A meghívóval számos fénykép is érkezett. Az egyiken az egyszerű hősi emlékmű látható, aztán a pfefferntitzi magyar temető, majd több kép Kiss József testvérünkről, aki a képeken egészséges, mosolygós fiatalember. Sajnáljuk, hogy cserkészruhás kép nincs a küldeményben. Talán majd legközelebb.

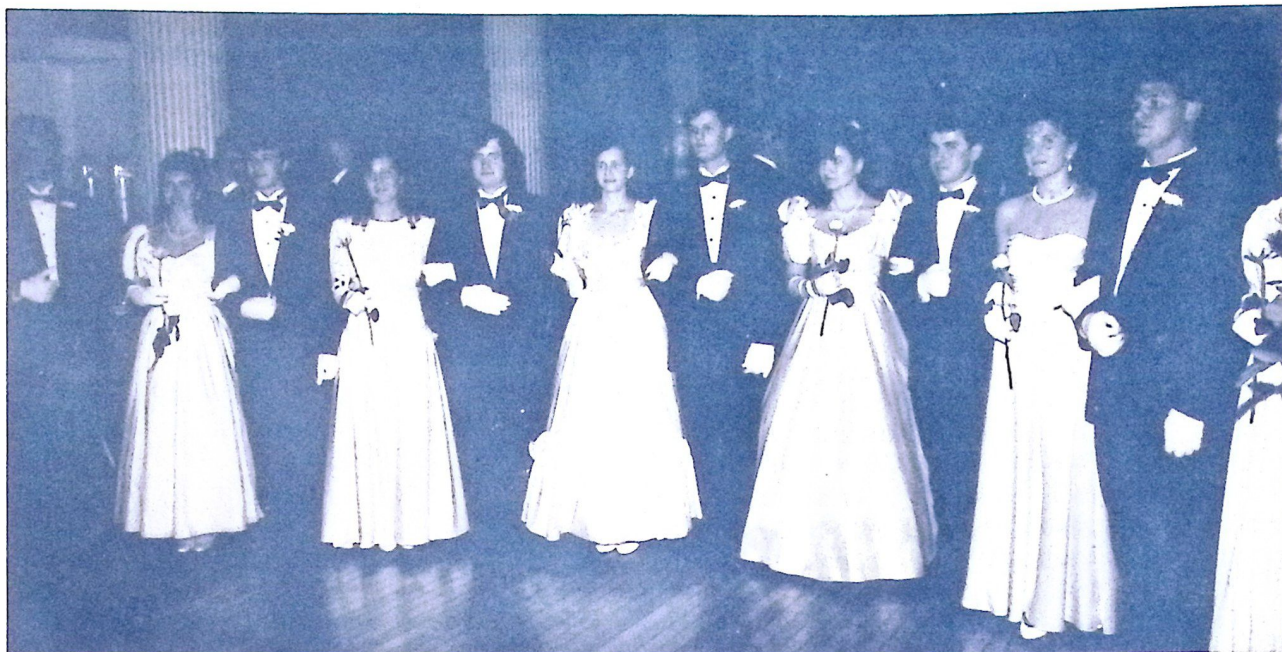

Kiss József cserkésztestvérünk népviseletben (1948.)

HÁROM KÉP A DÉL-AMERIKAI VK-RÓL (1990 január)

1. A VK-VT megnyitja a kcs. st. tábor Argentínában.
2. A táborparancsnokság
3. A kcs. st. tábor résztvevői.

Elsőbálozók a M.CS.SZ. Nagytanácsának gála-cserkészbálján New Yorkban (USA).

HELYESBÍTÉS

Előző számunkban (1989. 1-2. sz.) a 15. oldalon az egyik kép aláírása hibás. A remek hókunyhót nem a clevelandi 22-esek készítették — noha biztosan tudnának ők is építeni hasonlót, hanem városuk nyugati oldaláról a 14-esek. Elnézést kérünk a tévedésért! — Szerk.

MAGYAR CSERKÉSZ

(Hungarian Scout Magazine)

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

SZERKESZTŐ:

Pap Gyula cscst.

KIADÓHIVATAL:

A M.Cs.Sz. Központja
P.O. Box 68
Garfield, NJ 07026, USA

CSERKÉSZBOLT

19 Edgemont Cr., Wayne, NJ 07470 — USA

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Cserkészkönyv I.	8.00
Cserkészkönyv II.	8.00
Cserkészkönyv III.	8.00
Cserkészkönyv I-III., kötve	25.00
Kiscserkészek könyve I.	6.00
Kiscserkészek könyve II.	6.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	5.00
Örsvezetők velemjárója	5.00
Különpróbák	5.00
Fogadalomtételi „Emléklap”	1.00
Teleki Pál tanításai	5.00

MAGYAR TANKÖNYVEK

Kis Magyarok Második Könyve	6.00
Benedek Lászlóné: Magyar földrajz	8.00
Bodnár Gábor: Magyar néprajz	8.00
Bócsay Zoltán: Magyar történelem	8.00
Muharay Elemér: Magyar játékszín	6.00
Volly István: Magyar karácsonyok	6.00
ABC könyv: Séta Betűországban	6.00
Magyar olvasókönyv	6.00
100 népi játékdal	3.00
101 magyar népdal	3.00
A fény felé	3.00